

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

Gazdasági és társadalmi hetilap.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egy évre 3 ft. Félévre 1 ft 50 kr. — A gazd. főkegyelet tagjainak: egész évre 2 ft, félévre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz intézendők.

Szerkesztő és kiadója:
A muraszombati gazd. főkegyelet.
A szerkesztésért felelős:
TAKÁCS R. ISTVÁN, e. titkár.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztéségi közlemények a szerkesztőséghez küldendők.

Hirdetési díj: 1 házból petisorsozás hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél sorokat 6 kr. Bélyegdíj 3) kr.
Nyiltér petisora 25 kr.

A kártyajáték.

Egy együgyű francia király szórakoztatására találtatott fel a kártyajáték. E találmánynak alighanem Mephisto volt a mestere.

Helyi és vidéki érdekű lapunk feladata nem lehet, országára szóló cikkeit írni a kártyajáték káros következményeiről. Nem egy elretentő példa illusztrálja azt.

Elég az hozzá, hogy a baj létezik és hogy mily hatással van a kártyajáték társadalmi életünkre, mennyiben gátolja az szellemi életünk fejlődését, mily befolyással van az nyelvünkre, modorunk, szokásaink és erkölcsünk finomodására, arról eleget mondhatnak a nők, kik bármily anyagi viszonyok közt éljenek is, nem egyszer könnyek közt átkozták el azt, aki családi életük boldogságának megromlójá lett öröki találmánya: a kártya által.

A kártyajáték minden körülmény közt elvonja az egyént rendes foglalkozásától és ha olykor-olykor — huzamos szellemi munka után szórakoztatóul meg is járja, őrizkednünk kell, hogy az szenvedélyléllye ne fájuljon.

Bár mily foglalkozásu egyén, legyen az gazdag vagy szegény, ki rendszerint naponként 3—4, sőt 7 órát vagy még többet is áldoz Mephisto ez átkozott

találmányának, életének nagy, igen nagy részét a legléleklöbbsz foglalkozással töltötte.

Nézetünk szerint azonban a játékos mindenestre veszt; elveszti a drága időt, mely ha egyszer elr-pült, többé vissza nem jő.

De a játék nemcsak a kenyérkereset munkájától vonja meg az egyént; a családos ember idegenné lesz saját házában, nem vesz kellőn részt gyermekeinek nevelésében, és erőszben az egész teher a családjána nyakába zúdul, pedig a gyermeknevelés savát-borsát teszi az a rész, mivel az apa a házi neveléshez járulni köteles.

Ahol a kártyajáték rákénéje elharpódzott, ott élénk társas-életéről szó sem lehet; ott a közélet iránti érdeklődés kihál és onnan van, hogy olyik kisebb városban a közügyek vezetésére hivatott egyének a sors által rájuk bízott szent kötelességeiknek sehogysem bírnak megfelelni.

Pedig két kézzel kell megragadnunk azt a kedvezményt, mivel a sors bennünket kínál. Külömben nagyon sokat tehet az okos nő, a szerető édes anya, hogy a férfi, a felnőtt ifjú a kártyajáték rút szenvedélyének rabja ne legyen.

A szép és nemes tettek gyakorlására való ösztönzés, ha szelid szóval

nő részéről történik férfival szemben, ritkán téveszti el hatását.

B. Á.

Néhány szó a homöopátia történetéről s gyors terjedéséről.

(Vége.)

Hahnemann mindjárt több felfedezést és jótétőt talált az emberiségnek, csak kevés elismereést éppn azok (az orvosok) részéről, kiknek felfedezését elragadtatással kellett volna fűldvölni. De ő meggyőződően annak fontosságáról, orvosi gyakorlatát ismét felvette, mikor is gyógyszerait a homöopátia törvényével összhangzólag ugyan, de azon nagyságy adagokban adta, melyekhez hozzá volt szokva.

A siker, melyet ezáltal elért, amár kétségkívül a régi roudzerét jóval felülmulia, nem felül meg várakozásnak oly mértékben, mint ő azt képzelte; mert jülhet betegségeket meggyógyított, mindazáltal azt tapasztalta, hogy szerei gyakran új meg új szimptomákat idéztek elő, melyek neki sok zavart okoztak, oly körülmény, mely hiányosságra mutat, a mit még javítani kell. Ez csak azáltal történhetett meg, hogy Hahnemann a gyógyszereket sokkal kisebb adagokban szolgáltatta ki, s csakhamar meggyőződött, mikép azok ily módon még mindig képesek betegségeket gyógyítani.

E kísérlet a legszerencsésebb sikerrel tételt. A betegségek meggyógyítottak, mialatt kevesebb gyógyszerbetegség vagy káros hatás fordult elő. Erre Hahnemann megkísérltet az orvosság erejét higitás vagy folesztés által, nemgyógyoszer anyaggal meg inkább megkísélni és különféle betegségeket nagyobb sikerrel gyógyított mint ezelőtt. Még számos kísérletet tón, melyket itt egyenként le nem írhatunk, miglen utoljára felfedezésének következő álláspontjához ért:

1) Hogy gyógyszernek hatalmas gyogyereket inkább illő választásuknak a létező körjelének nézve, mint mennyiségüknek, melyben adatnak, köszönhetik.

CSATACÉPEK

Csatacépek.

(Részletek a "Szabadságharc emlékeinek" kiállításából.)

Sok jelenet maradt megörökítve nemesek irásában, de képmen a dicső napokból. Megannyi emlék, melyeket a kegyelet híven őriz.

A nagy érdökű kiállítás, mely a szabadságharc emlékeit összegyűjté, méltó zarándokhelye egy a főváros hazafias népének, mint a fővárosban megforduló minden vidékieknek, kiváló helyet foglalnak el a csatacépek.

Számos egykoru festmény, domborművel kép, metszet és rajz örökíti meg a szabadságharc csatajelenetét. Történelmi érdekű emléktárgyak ezek mind.

Megelvényednek szemünk előt a bevezető harcok, melyeket verkeresztégh-n még nem részeseitl honvédeink vívtak a ruzsokkal. 1848. júl. 11-én kapták a szerb-ek az első lezáró Varczucnel, hol vad futásban kerestek menekedést. E csatacépekhez sorakozik a rácz Kucianin tábornok seregének egy domborművé, mint színezett kép, melyek a római sáncokkal állást foglalt pártitól táborát ábrázolják nagy hűséggel. Meg van örökítve az 1849. június 7-iki csata is a római sáncoknál, mely egyike volt a legveresebbeknek.

Az 1848. decz. 30-án vívott moóri csata több részletét ábrázolják könyvomatú s színes rajzok. A rácz végzetes kimenetelű csatát Porczel Mór

tábornok 5620 ember és 24 ágyúval vívta Jellachich 16000 embere és 52 ágyúja ellen. Aazonfelül az ellenség készületlenül lepte meg a magyar sereget. „Moórnál is hősiessen harcoltak a mieink — mondá a napokban a kiállításban Klapka tábornok — csakhogy kevesen voltak.”

Egész sorozata a képeknek tünteti fel Schlick osztrák tábornok teli hadjáratának részleteit. A verpeléti, tarczali stb. ütközések sokszorosan meg vannak örökítve, prsz német forrásból. Ugy látszik Schlick valódi reklám-generális volt, ki nem késett az utóvilág számára különböző harci pozitúrákban hátrahagyni arcmását, mert az bizonyos, hogy az ő alakja hű-n van mindenütt fényképezve.

Az erdélyi oláhok kegyetlenkedését Szeremly s rajza után a magyar emigránsok által kiadott s a zalatnai vérfürdőt ábrázoló képe tükrözi vissza. 1848. október 24-én mésszároltak le a mezők 610 zalatnai menekülő lakost. Ez igen ritka kép, miután a német kormány minden példányt megsemmisített, melyet csak megáparithatott.

Bem erdélyi hadjárata sem maradt megörökítlenül. Győzelmes vonulása közben Kolozsvár felé megtámadtván, a támadást visszaveri s eöközben esik el Gramos osztrák alvezredes, mely jelenet képmen látható. Az 1849. márcz. 2-án vívott győzelmes medgyesi ütközést, Nagyszében ostroma és bevétele Bem által, szép rajzok. Megragadó szépségy s pompás kivitelű olajnyomat „Bem a pisli hídán.” Itt vívtak honvédeink a leghősiesebb kitartással küdelmüket 1849. febr. 1-én. Reggel 8 órakor kezdődött a csata, melyben Puchner vezérlete alatt 11000 osztrák katona

40 ágyúval harcolt Bem 7700 embere és 28 ágyúja ellen. Delután 4 órakor már futásnak kezdtek erdmi honvédeink, de Bem szava, ki megállásra bírja őket a Sztrigy felett elvezető hídnál s ki felkiált: „ha e híd elveszett, Erdély is elveszett”, ujra támadásra vezeti őket. És mire beállott az alkony, a császáriak teljesen visszavertek.

Az 1849. febr. 5-én vívott branyiszköi ütközést a szabadságharc egyik legfényesebb gyogyertvénye s gyönyörűen van vissza is adva. Görgéi magy írja: „Branyiszkot megrohanni, akkor annyit tett, mint a bikát szarván ragadni.” De seregére nézve a branyiszköi harcot a „tenni és nem tenni” kérdésének tartá, mert mögötte is ellenség állt, előtte pedig Schlick egy megdedett és bátor hadsereg élen. A feladat hősiessen lón megoldva, Gyogon ezredes vezérlete alatt a türözi és zölými zászlóaljok vakmerő elszántsággal verték ki állásukból az ellenséget. Egykoru festmény örökíti e fény s harci jelenetet.

Nagy mérleti, szép festmény, mely azon jelenetet ábrázolja, midőn a vörössapkasok Szalonnaknál halalmegvetéssel rohannak a gyilkos ágyúttűzbe és szuronyrohammal foglalják el az osztrák ágyúkat.

A tapió-bieskei, kápolnai stb. csaták részletei szintén láthatók. Gyönyörű kép a szolnoki ütközés rajza, melyet Szeremly képmen után a magyar emigránsok adtak ki.

A Komárom vára körül vívott harcok s a vár ostroma is számos képmen van bemutatva. Budavár ostromát és bevételét szintén számos képmen látjuk. Nagyon sikerült nagy olajfest-

2) Hogy gyógyszeres bizonyos fokig higitva, miről a régi orvosoknak fogalmuk nem volt, erőteljesen működnek a betegségek elhárításán, mint ha nyers állapotban adnának.

Ambar a kis adagok jelenleg oly szorosan egyesítik a homöopátiával, hogy lényeges részét teszik a hasonszervi rendszernek, mindazonáltal a mondottakból következik, hogy egyedül ezen „hasonló gyógyít hasonlót” érték a homöopátia szó alatt, és jöhetett Hahnemann gondosan tett kísérletei folytán, melyek azóta mások által jóvágyattak, elhatározta magát a kis adagok elfogadására s legtöbbször tanítványai még ma is hasonló elhatározással követi példáját, még a hasonszervek teljes szabadságukban áll, hogy az adagok nagyságát saját véleményük szerint rendeljék el.

Ha Hahnemann és tanítványai saját pénzédeküről tanakodtak volna, egy sohasem fogadták volna el azon parányi adatokat, melyek eleinte oly izetleneknek tetszettek s főképp azért képeztek a homöopátia elterjedése ellen; azonban e nagy akadályoknak dacára is terjedése — a hol csak megismerkedtek vele — ép oly gyors, mint általában vala. Követelmény nagy s folyvást gyarapodó száma jelenleg már minden civilizált országban és általában s a társadalom összes osztályai közt el van terjedve.

Ami tehát az orvosi köröknek amaz állítását illeti, hogy a homöopátia napról-napra hanyatlani kezd, a helyét, hogy előmentele lenne, azt legjobban megcáfoltatja az egyszerű tény, hogy 40 évvel ezelőtt Németországban csak 147 hasonszervi orvos volt, míg jelenleg 500-ra tehető számuk. Még kedvezőbb a homöopátia állása azon országokban és államokban, hol a kormányok részéről semmi akadályok sem gördítettek utjába, hol tehát egészen szabadon fejlődhetik. Így Észak-Amerika egyesült államaiban a hasonszervi orvosok száma az 5000-ot is túlhaladja. Van ott 27 hasonszervi kórház 1722 ágygyal és 11 tanácsk a homöopátia részére, valogattok, kitűnő tanácsk. Hasonló viszonyokat, ha nem is oly terjedelemben, találunk Angolországban, hol 4 hasonszervi kórház és 6 hasonszervi orvosi társulat létezik; továbbá nálunk Magyarországon, hol a budapesti országos egyetem egy tanszék van a homöopátia részére felállítva, ugyanott a városi kórház mellett két pavillon 60–80 ágygyal hasonszervi gyógykezelésre berendezve és azoknál egy hasonszervi magánkórház (Bethesda). Nem különben állanak a viszonyok Franciaországban, hol 3 hasonszervi kórház van, Olaszországban, Belgiumban, Helvétiaiban, Ausztriában, Oroszországban stb.

Ha továbbá némelek azt tartják, hogy a homöopátia csak a kevésbé művelt körökben talál még elismerésre s ennélfogva már kialvó félben van, az az utóbbi évtizedben keletkezett és idejüket kizárólag a homöopátiának szentelő gyógytárak legkétségdőlőbb bizonyosságai az ellenkezőnek. Mert ha a publikum most már mit sem akar tudni a homöopátiáról, oly bizony egyetlen egy gyógytár sem gondolna arra, hogy ezen szükségletől külön czimer által gondoskodjék, a mely „Hasonszervi gyógytár” nevet viseljen. Hogy pedig a homöopátiának minden rangu és rendű emberek közt párhíve vannak ezt többek közt bizonyítja dr. Schwabe-féle lipsei gyógytárnok nem rég közzétett statisztikája. E gyógytár, mely állítólag a világ legeredményesebb gyógytára,

mény és nagy könyvmatu hű képek ábrázolják Budavár bevetését. Henczi osztrák tábornok megsebesülése is fel van tüntetve.

Rajzban látható a győri csata is, melyben az ifjú császár is részt vett.

A orosz hadsereg felvonulását, táborozásukat is örökítik rajzok.

Egész csoport kép adja vissza a világsí fegyverletéfel szomorú jelenetét.

Ime, mennyi sok megtekintésre méltó drága emlék, melyek visszaváraszólják szemünk elé elmult idők nagy eseményeit.

E szűk terekreketten csak futólugas szűk vonásokban sorolhattam fel egyes kikapott részeket, és a nemben is szerfelett gazdag, rendkívül érdekes kiállítás megtekintése elégheti csak ki a tudnivalókat és érdeklődőt.

SARKADY ELEMÉR.

Hazajáró lelkek.

— Elbeszélés. Irta: VÁRADI ANTAL. —

— Mert vannak lelkek, a melyek hazajárnak.

Főlkerekek az itt fenn hagyott árva, az ő árvaikat, sugallanak kicsiny szívbe vigasztalást, letérlik álmanban is hulló könyeit s ott lebegnek fölötté, mikor rólok álmodik.

Azután csendes lebegéssel leszállanak a keményszívű emberek nyoszolyája fölé és irtalmatlanságot csepegtetnek a sziklászakba s mire felébrednek, jótékony melegt éreznek ott, a hol azelőtt nem is tudták, hogy a szív lakozik.

Ki küldi őket vissza?

Ki hívja őket vissza?

1866-ban alapították, tehát még csak 25 évig állt fenn. Ezzel összesen körülbelül 60,000 követője a homöopátiának áll összköltetésben, kik között találhatók: 15 tag uralkodó hercegi házból, 40 tag nem uralkodó hercegi házból, 2120 gróf és báró, 695 német és külföldi főbb katonatiszt, 205 főbb és legfőbb állami hivatalnok, tanár stb. 77 zárda Ausztriában, Németországban és külföldön.

Magától értetlik, hogy a nevezett gyógytár azokivül még számos bel- és külföldi gyógytárnak, orvosoknak, kórházaknak meg nem és nem német hittérítő-intézeteknek szállítja szereit. A külföldi veivének száma mintegy 10,000.

Könyveiben tehát számos gyógyszeresen és orvoson kívül minden rangu és rendű veivének nevei találhatók, le az egyszerű falusi paraszttig, ki a hasonszervi gyógykezelésért azért könyvetlen foglalkozni, mivel orvoshoz és gyógytárhoz csak fáradsággal és tetemes költséggel juthat.

A homöopátia igen sok embernek hű vezetője és tanácsadója lett minden belső kezelést igénylő betegségekben és már gyakran ott is sikerrel alkalmaztatott, hol mindentele más gyógy-eljárás haszlatalannak bizonyult.

Hasonszervi házi-gyógytárak és népszerű orvosi könyvek sok utas embernek kísérői. Vajna tehát ezek a bátor hittérítőkkel s egyéb bűvárokkal bejárók Afrika ismeretlen tartományait s más ez ideig még sötétségben levő földrészeket és azokkal együtt terjesztették az evangéliumot a pogányok között! LUTHÁR PÁL.

Jegyzőkönyv

felvéve a maraszentmóni gazd. főkegyelvit választmányának 1891. okt. hó 7-én tartott üléséről.

Jelen voltak: Barbarics József, Gáspár Ferencz, Horváth Pál, Jónás István, Kondor Ferencz, Skrabán Iván, Vucsak Sándor választmányi tagok, — Takács R. István egyetli titkár és Sövény János egyetli tag.

Mintához jelen ülésre az egyetli elnök urak egyike sem jelent meg; a választmányi feleiké Horváth Pál ügyvéd urat, mint legidősebb tagját, miszerint jelen ülésen a korelnöki tisztet elvállalni s az ülést vezetni sziveskedjék. Horváth Pál választmányi tag a megtisztelést elfogadva, az ülést megnyitja és őszinte sajnálattal hozza a választmányának tudomására, miszerint az egyetli mélyen tisztelt és érdemes elnöke gróf Batthyány Zsigmond ur ő méltósága, ki ezen egyetleket megteremtője, éltető ereje és feuntartója volt, kinek vezetése alatt ezen egyetle már számos éven át oly sikeresen és jótékonyan működött: elnöki tisztéről lemondott.

Felolvastatván a titkárhoz intézett lemondást tartalmazó levelek, a választmány mély megilletődéssel fogadja ő méltóságának abbeli nyilatkozatát, hogy nem lévén képes már az egyetle anyni gondot fordítani, mennyit eddig, — habár nehéz szívvel: kénytelen elnöki tisztétől megvalni.

A választmányi azon meggyőződéstől lévén áthatva, hogy ő méltósága lemondása és az egyetlétől megvalása esetén az egyetle oly tényezőttől fosztatik meg, kinek közreműködése nélkül az egyetle nemcsak hivatásának nem lesz képes az eddigi mérvben megfelelni, hanem annak további fennállása is aggályalyl tölti el:

A választmány egyhangulag elhatározza, miszerint elnök ur ő méltósága küldöttségileg ké-

Az árva imádsága — az árva Istene. — Vagy a keményszívű emberek durva, bántó beszéde kődobásként hull sirjukra s megdöbentti holt sziveiket ...

Halljátok hát egy történetet — a hazajáró lélekről.

De nek azokról, a melyek fehér lepedőben rémítik a hiszékeny népet, hanem azokról, a kik láthatatlanul lopódnak vissza a földre, az ősi házba s az emberek szívébe.

Pesti Mátvás háza előtt megütötték a dobot. Jó, hogy nem hallotta szegény Mátvás gazda. A hol ő van, oda nem hallatszik földi dob pergeése. Oda már csak az itéletnapj kőngyal trombitájának harsogása fog majd lehallatszani: nikor eljő az Atyának egy fia, itéleti eleveneket és holtakat. Ott pihen szegény a fűzesen túl, a dunapartj temetőben.

Felesége, az időtt Klára asszony tartotta egy darabig a gazdaság gyepfőlt és nyomorult világon, a hol olyan keserű sorsa vagyon az igazságnak. De belefáradt ő is. Jobb sorshoz volt szokva, mert városi leány volt, jólmódu asztalosmester leánya. Megboldogult ura, a szegény Mátvás, igazi nevén Gábor Mátvás, mint katonavisselt ember, egykori kapitányának, vitézlő Taray Benjámin urnak volt szolgálója. A porosz háború után nyugalmomba vonult a kapitány s egy pesti házában lakott haláláig; ebben a házban Gábor Mátvást, hű szolgálatát jutalmul házesterré tette s meg is emlekezett róla mind végrendeletében. Kis pénzecskejével a kapitány halála után Mátvás már negyvenes férfi, asszony után nézett s a

ressék fel lemondásának visszavonására s az egyetle ügyeinek további vezetésére. Együttal ezen küldöttség tagjainak megválasztattak: Bagary József, Gáspár Ferencz, Metzger Mátvás, Kondor Ferencz, Skrabán Iván, Vratáris István, Vucsak Sándor, Bács János és Takács R. István egyetli tagok oly kéressel, miszerint eljárásuk eredményéről a legközelebbi választmányi ülésre jelentést tenni sziveskedjenek.

Titkár jelenti, hogy a központ legutóbb tartott ülésén elhatározta; miszerint esztendőre Maraszentmóniban is fog fajlikákat árvereztetni. — Vucsak Sándor gazd. egyt. tag a tavaly átadott egy pár angolgyali maloz fejében a kikötött egy part a választmány rendelkezésére bocsátja. — B-jelenti továbbá, hogy a leszállított réglicázott a tagoknak buzapacozására is kiszolgálták. — Tudatja, hogy borbiztos még ez ideig nem jelentkezett, indítványozza a tavaly beszerzett két francia permetező feeskendőnek eladását. — A lemosott jegyzőkönyvek hitelesítésére kéri egy tagnak kiküldését, úgy a házbér egy negyed évi részletének kintalását, végül jelenti, hogy már több gazd. egyt. tag panaszokból, miszerint az első magyar általános biztosító-társaság kötvény újítás címén túlságos nagy díjt számít fel.

A választmány titkár jelentését tudomásul veszi és elhatározza: hogy Vucsak Sándor tagtárs által rendelkezésre bocsátott angolgyali malozot Slaukovich János egyt. tagnak adja ki a szokásos feltételek mellett. — A lemosott jegyzőkönyvek hitelesítésére kéri Bács János egyt. tagot bízza meg. — A perm tező feeskendő eladását elrendeli, ami hirlapilag is közzétendő azon meggyőzéssel, hogy az ajánlat irában okt. hó 31-éig a titkári íródába küldendő; és a legutóbbi ígérőnek lesznek kiszolgáltatandók. — A 25 frt évi házbérnek egy negyed avre jóvá részlete kiutaltatik; — végül megbízatik egyt. titkár, hogy a biztosító társaság díkjiszabására vonatkozó panaszt a központnál jelentse be s kérjen ott orvoslást.

A penzárkora e napig vezetett bevétel- és kiadásairól tesz kimerítő kiuntatást, mint a választmányi tudomásul veszi.

Vége mivel az egyetli alelnök Kovács Károly kir. tiszéki bíró Szombathelyre költözött, a tisztéről le nem mondott; amennyiben azonban szentül eljarni nem lenne képes: út arra vonatkozó nyilatkozatra fogja a titkár által felkeríteni.

A jegyzőkönyv hitelesítésével K. Kondor Ferencz választmányi tag bizatik meg.

Beszél az ülés beereszkettétt.

Kmf.

TAKÁCS R. ISTVÁN HORVATH PÁL,
e. titkár. korelnök.

Hírek és különfélek.

— **Ő felsége** a kiraly nevenapja alkalmából iszentisztelet tartatott a plebana templomban, hol a hivatalok teljes számban képviselve voltak. A fűtezban zászlók is lengtek, hirderte diésősegen uralkodó kiralyunk névnapját.

— **Gróf Szapáry Géza** földvármaszter ő nagy méltósága a lefolyt héten vadászterületen nagy vadászatot rendezett, mely 3 napig tartott, mindvégig a legellenék hangulatban. Lőttek 393 vadat, melyeknek legnagyobb része nyul, gyöngygyutk és fácán. Résztvettek a vadászaton: herceg della Grazia, 3 főval, gróf Wickenburg, gróf Batthyány Zsigmond, gróf Fünfkirchen, dr. Gosz-

házban lakó asztalos derék, munkás leányát, Klárát vette feleségül, a ki elhagyva, mint megvagyón írva, — apját, anyját, követte az ő férj-jé Duna-Terebesre, ott vettek egy kis házat, belsejét s gazdálkodtak, a hogy tudtak.

Egy fiuk született, a kit Palinak keresztelt a tisztelősen ur, Bartók Péter, az egész falunak tanácsadója, jó pásztor. Ezt a gyermeket nevelték isteni felelemben, jó erkölékben, gondosan s megelők felelemben is tisztességesen, ha a mindenható Ursten csapásokkal meg nem látogatja vala őket, a mely csapásokból mindenkinek kijut a maga része, mert atyafiumi, görögnyög az élet útja s több rajta a tövis, mint a virág.

A csapások kezdete az volt, hogy Klára apja az öreg asztalos, a bukás szelere került. Valami nagy épületet vállalt el asztalosmunkára — s rajta vezetett. Nem jól számolt az öreg s jócskán ráfőtt. Betegeskedett is utóbbi időben, nem nézhettétt úgy a munka után, mint kellett volna: s ha nincs ott a gazda szeme, nincs ott látszata a munkának. Adósságba keveredett s veje, leánya álltak érte jót.

Arra meghalt az öreg — a hitelezők jöbő-álltak: adós fizess! kezes fizess! S Mátvásnak kis vagyonkaja keserűsen megszűnylette.

Semmi sem maradt a kis házkóján kivül. Öreg napjaira napnámba járt, hogy megelhes-senek, más keze lábá lett holtá napjái, a mely nemskára el is következett, mert a keserűség, megerőltetett munka, meg a kár ösözötték az öregot, sirba szállt, maga után hagyva szegény özvegyét, árvaikat. (Folyt. köv.)

